

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษฎณ์ ทองเลิศ. ล้อมวลชน การเมืองและวัฒนธรรม : องค์รวมแห่งสายสัมพันธ์ของวิถีชีวิต.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สวนทองถิ่น, 2540.

กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ : อินฟินิตี้เพรส, 2541.

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.

จริญญา เจริญสุขไส. การเปิดรับข่าวสารทางการเมือง วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยกับการไปใช้สิทธิของเยาวชนในกรุงเทพมหานครปี 2538. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

จรรยา สุภาพ. ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2532.

ชาญชัย เจริญลาภดิถก. กระบวนการรณรงค์ทางการเมืองสื่อสารเพื่อสังคม "โครงการถนนสีเขียว". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ชาญชัย อาจิมสมาจาร. การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2538.

ฐิตกานต์ ธนาโอฬาร. การสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัย : ศึกษาเฉพาะกรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

ฐิติ วิทยสรณะ. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความรู้ ทักษะคิด และการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ณัฐพันธ์ เขจรันนทร์. การประเมินผลงานฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : ธีระป้อมวรรณกรรม, 2543.

ดำรงห์ บุรณนนท์. กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งและกฎหมายพรรคการเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2539.

ดุขฎิ สีนเจิมศิริ. ปัญหาและอุปสรรคในการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 โดยสื่อวิทยุโทรทัศน์. สถาบันพระปกเกล้า, 2542.

ต้องฤดี ปุณณกัณฑ์. การเปิดรับข่าวสารกับการพัฒนาความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตยสู่ปวงชน : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอนคร

- หลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการ
ประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ทวีป อภิลิทธิ. เทคนิคการเป็นวิทยากรและนักฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : บริษัท ต้นอ่อน จำกัด, 2538.
- นภาพรณ อัจฉริยะกุล และรุ่งนภา พิตรปรีชา. "สื่อในการสื่อสาร" เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและ
ทฤษฎีการสื่อสาร (หน่วยที่ 1-8). นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2539.
- นิภากร กำจรเมณกุล. กลยุทธ์การสื่อสารในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของสตรีซึ่งเป็นสมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.). วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการ
ประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- บุญทริกา เจียงเพ็ชร. พฤติกรรมสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ต
และทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีต่อความรู้ ทัศนคติและกิจกรรมการมีส่วน
ร่วมทางการเมืองที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งระบบใหม่ของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- ประมะ สตะเวทิน. การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์,
2541.
- ประเวศ วะสี. ประชาธิปไตย 2535. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน, 2535.
- ปรัชญา เวสารัชช. การสื่อสารกับการพัฒนาการเมือง ในการสื่อสารเพื่อการพัฒนา หน่วยที่ 1-8.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. การเลือกตั้งกับการพัฒนาการเมืองไทย. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมา-
ธิราช, 2532.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. ข่าวสารการเมืองของคนไทย. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.
- พระปกเกล้า, สถาบัน. รายงานประจำปี 2542-2543. กรุงเทพฯ : บริษัท ด้านสุทธากการพิมพ์ จำกัด
, 2544.
- พระปกเกล้า, สถาบัน. รายงานประจำปี 2544. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ.พี.กราฟิคดีไซน์ และการพิมพ์
จำกัด, 2545.
- มณฑนา มาศมาลัย. บทบาทสื่อมวลชนและสื่อบุคคลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี
ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ลักษณะ คล้ายแก้ว. การนำเสนอเนื้อหาข่าววิทยุในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองใน
เดือนพฤษภาคม ศึกษาเฉพาะข่าววิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสำนักข่าวไอ

- เอ็น เอ็น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- วิชา ไชยสาร. ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2541.
- วิชชุดา ไตรธรรม. การใช้สื่อเพื่อการรณรงค์เผยแพร่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ศิริกมล จันทร์ปัญญา. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตยของศูนย์รัฐสภา-ประชาสังคม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สมควร กวียะ. การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ เสรีภาพ และความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2539.
- สุรพงษ์ ไชยชนะเสถียร. การสื่อสารกับการเมือง. กรุงเทพฯ : ประสิทธิ์ภักดิ์ แอนด์ พริ้นติ้ง, 2541.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารกับการเมือง เน้นสังคมประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2528.
- เลวี วงษ์มณฑา. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- อมร รักษาสัตย์. ประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน. กรุงเทพมหานคร : การ์ตูนการพิมพ์, 2543.
- อัศวเมศวร์ ทองนวล. การสื่อสารทางการเมือง ศึกษาเฉพาะกรณีครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- อุษา ไหระเวียง. การเปิดรับข่าวสารการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ภาษาต่างประเทศ

- Paisley, William.J. and Rice, Ronald E. Public Communication Campaigns. Beverly Hills : Sage 1984.
- Rogers, Everett M. and Shoemaker, F. Floyd. Communication of Innovation : A Cross-cultural approach. 2nd ed. New York : The Free Press, 1971.

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. 2541

พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. 2541

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ.2541

เป็นปีที่ 53 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบัน พระปกเกล้า พ.ศ. 2541"

มาตรา 2 * พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป *[รก.2541/57ก/20/4 กันยายน 2541]

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ "การพัฒนาประชาธิปไตย" ให้ความหมายรวมถึง การวิจัย การเก็บรวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตลอดจนการส่งเสริม การเผยแพร่ การฝึกอบรม เพื่อให้ระบอบและวิถีชีวิตประชาธิปไตยเป็นปึกแผ่น และยั่งยืน

"สถาบัน" หมายความว่า สถาบันพระปกเกล้า

"สภาสถาบัน" หมายความว่า สภาสถาบันพระปกเกล้า

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาและเผยแพร่ ประชาธิปไตย

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสถาบันพระปกเกล้า

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานของสถาบันพระปกเกล้า

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันพระปกเกล้า

มาตรา 4 ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1 การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน

มาตรา 5 ให้จัดตั้งสถาบันขึ้น เรียกว่า "สถาบันพระปกเกล้า" และให้สถาบันนี้เป็นนิติบุคคลอยู่ในกำกับดูแลของประธานรัฐสภา กิจการของ สถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง

กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วย แรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วย ประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เลขานุการ รองเลขานุการ พนักงานและลูกจ้าง ของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ ทดแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง แรงงาน กฎหมาย ว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

สถาบันเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัด ระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตาม กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น

มาตรา 6 สถาบันมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- (1) ศึกษาและวิเคราะห์ทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนา ประชาธิปไตยอย่างเป็นระบบ
- (2) ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ด้านนโยบายเพื่อการพัฒนา ประชาธิปไตย
- (3) วิจัยและสนับสนุนการวิจัยเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตย
- (4) เผยแพร่และสนับสนุนการเผยแพร่ประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ แห่ง ราชอาณาจักรไทย
- (5) จัดและสนับสนุนการศึกษาอบรมบุคลากรจากภาครัฐ ภาคเอกชน และ ประชาชนเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง และการเศรษฐกิจและสังคมใน ระบอบประชาธิปไตย
- (6) บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้และผลงานวิจัย และ วิชาการทาง การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
- (7) ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์การในประเทศและต่างประเทศ ในกิจการ เกี่ยวกับการพัฒนาประชาธิปไตย
- (8) ส่งเสริมงานวิชาการของรัฐสภา
- (9) บริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้
- (10) กระทำการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสถาบัน หรือตามที่ สภาสถาบันกำหนด

มาตรา 7 ให้สถาบันมีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบเขต แห่ง วัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 และอำนาจเช่นที่ว่านี้ให้รวมถึง

- (1) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ ว่าจ้าง รับจ้าง จัดหา หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งใน และนอกราชอาณาจักร ตลอดจน ทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

- (2) ให้ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาอบรมตาม หลักสูตรของสถาบัน
- (3) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานในประเทศ และต่างประเทศในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาประชาธิปไตย
- (4) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย
- (5) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลใดประกอบกิจการส่วนใดส่วนหนึ่งของสถาบัน
- (6) บริหารกองทุนตามกฎหมายและระเบียบซึ่งสภาสถาบันกำหนด
- (7) ดำเนินกิจการอื่นใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

หมวด 2 สภาสถาบันและเลขาธิการ

มาตรา 8 ให้มีสภาสถาบันพระปกเกล้า ประกอบด้วย

- (1) ประธานรัฐสภาเป็นประธานสภาสถาบัน
- (2) รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานสภาสถาบัน
- (3) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้นำฝ่ายค้านในสภา ผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ เลขาธิการวุฒิสภา
- (4) กรรมการสภาสถาบันซึ่งเลือกจากประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎรจำนวนสองคน และกรรมการสภาสถาบันซึ่งเลือก จากประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนวุฒิสภาจำนวนหนึ่งคน
- (5) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบเอ็ดคนซึ่งจะได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของประธานสภาสถาบัน รองประธานสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (3) และ (4)
- (6) เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการสภาสถาบัน หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาสถาบันตาม (4) และ คุณสมบัติของกรรมการสภาสถาบันตาม (5) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 9 สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไป ของสถาบัน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลการดำเนินงานของสถาบัน
- (2) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลการบริหารเงินกองทุนและ พิจารณาจัดสรรทุนสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบัน

- (3) อนุมัติแผนหลักและแผนการดำเนินงานของสถาบัน
- (4) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงาน และการบริหารงาน ของสถาบัน
- (5) ออกข้อบังคับและวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สิน ของสถาบัน
- (6) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายของสถาบัน
- (7) อนุมัติให้ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษา อบรมตามหลักสูตรของสถาบัน
- (8) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสถาบันเกี่ยวกับ การกำหนดตำแหน่งอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์ เกื้อกูลอื่น การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออก จากงาน ระเบียบวินัย การลงโทษ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ การลงโทษ ของพนักงานและลูกจ้าง
- (9) ออกข้อบังคับว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก เลขานุการ การปฏิบัติงานของเลขานุการ และการมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือ ปฏิบัติการแทนเลขานุการ
- (10) แต่งตั้งและถอดถอนเลขานุการและรองเลขานุการ
- (11) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและ หน้าที่ของสภาสถาบัน

มาตรา 10 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สี่ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ได้รับ แต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิซึ่งได้รับ แต่งตั้งไว้แล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้ง อีกได้แต่จะ ดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระ กรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรง คุณวุฒิซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา 11 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 10 กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 12 การประชุมสภาสถาบันต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมสภาสถาบัน ถ้าประธานสภาสถาบันไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาสถาบันเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธาน สภาสถาบัน และรองประธานสภาสถาบันไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียง เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการประชุมที่มีได้บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

มาตรา 13 สภาสถาบันมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะ อนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่สภาสถาบันมอบหมาย การประชุม คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 14 ให้ประธานสภาสถาบัน รองประธานสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการตามมาตรา 13 ได้รับ เบี้ยประชุมและหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา 15 ให้สถาบันมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงาน ของสถาบัน และอาจมีรองเลขาธิการคนหนึ่งหรือหลายคนตามจำนวนที่สภาสถาบัน กำหนด เพื่อทำหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

คุณสมบัติ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการและรองเลขาธิการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

เมื่อเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งให้รองเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 16 ให้เลขาธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา 17 ให้เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบาย ของสภาสถาบัน
- (2) บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสถาบันทุกตำแหน่ง
- (3) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษ ทางวินัยพนักงานและลูกจ้างตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่สภาสถาบันกำหนด
- (4) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบัน โดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับ ระเบียบหรือมติของสภาสถาบัน
- (5) เป็นผู้แทนสถาบันในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก และเพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้พนักงานคนใดคนหนึ่งปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดต่อระเบียบที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา 18 ให้สภาสถาบันเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของ เลขาธิการและรองเลขาธิการ

มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการบริหารสถาบันพระปกเกล้า ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ และกรรมการบริหารอื่นที่ สภาสถาบันแต่งตั้งตามที่เลขาธิการเสนอ จำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินเจ็ดคน

ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันพระปกเกล้ามีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานของสถาบันและโครงการต่าง ๆ ที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบ หรือมอบหมาย

กรรมการบริหารสถาบันพระปกเกล้า พ้นจากตำแหน่งเมื่อเลขาธิการ พ้นจากตำแหน่งและให้นำความในมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 3 กองทุน

มาตรา 20 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสถาบัน เรียกว่า "กองทุนเพื่อการพัฒนาและเผยแพร่ประชาธิปไตย" เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและ ใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานของสถาบัน ประกอบด้วย

- (1) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (2) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณแผ่นดิน
- (3) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ
- (4) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน
- (5) ดอกผลหรือรายได้อื่น
- (6) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

เงินทุนประเดิมตาม (1) และเงินอุดหนุนตาม (2) นั้น รัฐบาลพึง จัดสรรให้แก่สถาบันโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการ ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา 21 รายได้ที่เกิดจากกองทุนตามมาตรา 20 และรายได้อื่น ของสถาบันให้นำส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วย เงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 22 บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของสถาบัน หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของ สถาบันให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

มาตรา 23 ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

หมวด 4 การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา 24 ให้สถาบันวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสม แก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีรายการรับและจ่ายเงิน ทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตาม ประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการ ตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา 25 ให้สถาบันจัดทำงบดุล และบัญชีรับจ่าย ส่งผู้สอบบัญชี ตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณแผ่นดินทุกปี ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันทุกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อสภาสถาบันภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่ วันสิ้นปีงบประมาณแผ่นดินทุกปี

มาตรา 26 ให้สถาบันจัดทำรายงานประจำปีทุก ๆ ปี เสนอต่อ สภาสถาบันเพื่อเสนอประธานรัฐสภา โดยแสดงบุคคล และบัญชีรับจ่ายที่ผู้สอบบัญชี รับรองว่าถูกต้องพร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชีรวมทั้งแสดงผลงานของสถาบัน ในปีที่ผ่านมาด้วย ให้ประธานรัฐสภาเสนอรายงานประจำปีตามวรรคหนึ่งต่อรัฐสภา เพื่อทราบ

หมวด 5 การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

มาตรา 27 ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการ ปฏิบัติงานของสถาบัน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นจำนวน ไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน ซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้งโดยความเห็นชอบ ของสภาสถาบัน

ให้นำมาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และ มาตรา 14 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 28 ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ของสถาบัน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของสถาบันและของ เลขาธิการโดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ สถาบันประกอบการประเมินผลงาน

(2) รายงานผลการติดตาม และตรวจสอบผลงานของสถาบันและ ของเลขาธิการ ต่อประธานสภาสถาบันทุกหกเดือน

(3) ประเมินผลงานของสถาบันทุกปีและจัดทำรายงานการ ประเมินผลงานเสนอต่อประธานสภาสถาบัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา 29 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ รวมทั้งงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เฉพาะในส่วน ที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันพระปกเกล้า และพิพิธภัณฑสถานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ พิพิธภัณฑสถานพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับไปเป็นของสถาบัน

มาตรา 30 ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดของสำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงาน เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันและได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับ บัญชาผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งภายในเก้า

สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ให้โอนข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน ทั้งนี้ ตามที่ประธานรัฐสภาและสถาบันจะได้ตกลงกัน

ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่โอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน แล้วแต่กรณี ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับ ที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใน สถาบัน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้าง ที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ส่วนเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะได้รับต่อไปนั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา 31 การโอนข้าราชการตามมาตรา 30 ให้ถือว่าเป็นการ ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง และให้ได้รับบำเหน็จ บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

การโอนลูกจ้างตามมาตรา นี้ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะ ทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาการทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จหรือ บำนาญตามข้อบังคับของสถาบัน ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดที่โอนไปตามมาตรา 30 ประสงค์จะให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ก่อนที่มีการโอนเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันแล้วแต่กรณี ก็ให้มีสิทธิกระทำได้โดยแสดงความจำนงว่าไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

การไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายใน เก้าสิบวัน นับแต่วันที่โอน สำหรับกรณีของข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ สำหรับกรณีของลูกจ้างให้กระทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานยื่นต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือสำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภาแล้วแต่กรณีไปให้กระทรวงการคลังทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นสถาบันทางวิชาการ ในกำกับรัฐสภา เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ด้านการเมือง การปกครองในระบบประชาธิปไตย ไปสู่ประชาชนรวมทั้งเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยปัญหาและแนวทางการพัฒนา ประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543

เป็นปีที่ 55 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. 2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(2) ให้ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์ ประกาศนียบัตรชั้นสูงกิตติมศักดิ์ สัมฤทธิบัตร และวุฒิปบัตร ได้ดังนี้

- (ก) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาอบรมกลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่ง
- (ข) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาอบรมกลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่งที่ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าแล้ว
- (ค) ประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์และประกาศนียบัตรชั้นสูงกิตติมศักดิ์ ออกให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ และคุณธรรมอันควรแก่การยกย่อง
- (ง) สัมฤทธิบัตร ออกให้แก่ผู้ผ่านการอบรม และการทดสอบเฉพาะวิชา

(๑) วุฒิบัตร ออกให้แก่ผู้ผ่านการอบรมเฉพาะเรื่อง
ทั้งนี้ ตามข้อบังคับสถาบัน

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (3 ทวิ) ของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันพระปกเกล้า พ.ศ.2541

“(3 ทวิ) รับสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นเข้าสมทบในสถาบัน และให้
ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์ ประกาศนียบัตรชั้นสูง
กิตติมศักดิ์ สัมฤทธิบัตร และวุฒิบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษาอบรมจากสถานศึกษาหรือหน่วยงาน
อื่นนั้นได้ ทั้งนี้ตามข้อบังคับสถาบัน”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันพระปกเกล้า พ.ศ.2541

“ข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน
พระปกเกล้า พ.ศ.2541

“มาตรา 8 ทวิ ในกรณีที่ตำแหน่งตามมาตรา 8 ว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ และ
ยังมีได้มีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาสถาบันพระปกเกล้าประกอบด้วยผู้
ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 8 ที่เหลืออยู่ในกรณีที่ตำแหน่งที่ว่างเป็นตำแหน่งตามมาตรา 8 (1) ให้
รองประธานสภาสถาบันพระปกเกล้าทำหน้าที่ประธานสภาสถาบัน”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน (7) ของมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน
พระปกเกล้า พ.ศ.2541 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(7) อนุมัติให้ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์
ประกาศนียบัตรชั้นสูงกิตติมศักดิ์ สัมฤทธิบัตร และวุฒิบัตร ของสถาบัน

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (8 ทวิ) ของมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันพระปกเกล้า พ.ศ.2541

“(8 ทวิ) ออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบ เครื่องแต่งกายของประธาน รองประธาน
กรรมการ สภาสถาบัน รวมทั้งบุคลากรและผู้ศึกษาอบรม เข็มวิทยฐานะ ตรา เครื่องหมาย หรือ
สัญลักษณ์ของสถาบัน

ข้อบังคับดังกล่าว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น หมวด 5 ทวิ บทกำหนดโทษ และมาตรา 28 ทวิ และมาตรา 28 ตริ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ.2541

หมวด 5 ทวิ

บทกำหนดโทษ

มาตรา 28 ทวิ ผู้ใดใช้เครื่องแบบ เครื่องแต่งกาย เข็มวิทยฐานะ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบัน หรือสิ่งอื่นใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตร กิตติมศักดิ์ ประกาศนียบัตรชั้นสูงกิตติมศักดิ์ สัมฤทธิบัตร และวุฒิปบัตร หรือตำแหน่งใดในสถาบัน โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือ ตำแหน่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ

มาตรา 28 ตริ ผู้ใด

(1) ปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งเครื่องแบบ เครื่องแต่งกาย เข็มวิทยฐานะ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบัน ไม่ว่าจะกระทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธี ใดๆ

(2) ใช้สิ่งที่ปลอมหรือทำเลียนแบบตาม (1)

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้ใดกระทำความผิดตาม (1) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (2) ด้วย ให้ลงโทษ กระทบเดียว"

มาตรา 10 บรรดาประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตร กิตติมศักดิ์ ประกาศนียบัตรชั้นสูงกิตติมศักดิ์ สัมฤทธิบัตร และวุฒิปบัตร รวมทั้งเครื่องแบบ เครื่อง แต่งกาย เข็มวิทยฐานะ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ที่ได้มอบใช้ หรือทำขึ้นเพื่อใช้ตาม วัตถุประสงค์ของสถาบันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา 28 ทวิ และมาตรา 28 ตริ ของหมวด 5 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ.2541 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 11 ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินงานต่อไปได้ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุ หรือถูกยุบ หรือมีเหตุอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของสภาสถาบันพระปกเกล้าไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย ประกอบกับอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันวิชาการในกำกับรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า ให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ

ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2543

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543

เป็นปีที่ 55 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้สถาบันพระปกเกล้าเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (9) ของมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542

“(9) สถาบันพระปกเกล้า”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่สถาบันพระปกเกล้ามิได้มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หากแต่ได้รับการจัดตั้งให้มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระตามพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. 2541 ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีการกำหนดให้สถาบันพระปกเกล้าเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และโดยที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้การกำหนดให้หน่วยงานอื่นของรัฐเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายดังกล่าว ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนันทพร ศรีวิเศษ เกิดเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ.2522 ที่ กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาวารสารศาสตรบัณฑิต วิชาเอก การโฆษณา จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2541 แล้วเข้าศึกษาต่อที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2542

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย